

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska 1

Poslovni broj: Povrv-217/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu po sucu toga suda Iris Hatvalić-Nemec, u pravnoj stvari tužitelja MG CONSTRUCT d.o.o., Hrupine 28, Prelog, OIB: 40227543805, kojeg zastupa punomoćnik Alen Švenda, odvjetnik iz Preloga protiv tuženika MDV - centar d.o.o., Optujska ulica 157, Varaždin, OIB: 46612307315, kojeg zastupa punomoćnik Marko Hreljac, odvjetnik iz Varaždina, radi naplate novčane tražbine u iznosu 8.992,50 eura, nakon održane glavne rasprave zaključene 15. travnja 2025. u prisutnosti direktora tužitelja Dine Camatta, punomoćnika tužitelja Alena Švendu, prokurista tuženika Vladimira Malogorski i punomoćnika tuženika Marka Hreljca, dana 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Biserke Čmrlec-Kišić iz Varaždina, br. UPP/OS-Ovrv-884/2024 od 3. listopada 2024. kojim je naloženo tuženiku MDV - centar d.o.o. da tužitelju MG CONSTRUCT d.o.o. namiri tražbinu u iznosu od 8.992,50 eura uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 6. veljače 2024. pa do isplate po kamatnoj stopi koja je jednaka referentnoj stopi uvećanoj za osam postotnih poena, zajedno s odmjerenim troškovima postupka u iznosu od 304,91 eura uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od 3. listopada 2024. kao dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 750,00 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi Javnog bilježnika Biserke Čmrlec-Kišić iz Varaždina poslovni broj Ovrv-10622/2024, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovrv-884/2024 od 3. listopada 2024. naloženo je tuženiku da isplati tužitelju glavni iznos od 8.992,50 eura sa zakonskom zateznom kamatom, te nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 304,91 eura uz pripadajuću zakonsku zateznu kamatu. Rješenje o ovrsi doneseno je temeljem vjerodostojne isprave – izvotka iz poslovnih računa.

2. Protiv rješenja o ovrsi tuženik je podnio prigovor pobijajući rješenje o ovrsi javnog bilježnika u cijelosti. U bitnome navodi da u svojim poslovnim knjigama, utuženo potraživanje ovrhovoditelja, uopće nema evidentirano, odnosno baš suprotno, navedeni iznos od 8.992,50 eura, ovršenik u svojim poslovnim knjigama ima evidentirano kao potraživanje ovršenika prema ovrhovoditelju. Naime, ovršenik je s ovrhovoditeljem, bio u poslovnom odnosu, temeljem ugovora-ponude, br. 2023 – 092 od 20. lipnja 2024., a po kojoj je ugovoru-ponudi, između stranaka ugovoreno plaćanje izvedenih radova po sistemu 50% avansa, a 50 % kompenzacija sa robom iz asortimana ovršenika. Ovršenik je sukladno navedenom ugovoru-ponudi, ovrhovoditelju do sada isplatio ukupni ugovoreni avans od 50% cijene izvedenih radova, i to u ukupnom iznosu od 8.992,50 eura, na način da je 23. lipnja 2023. plaćen iznos od 5.570,00 eura, a 26. veljače 2024. iznos od 3.422,50 eura. Ovrhovoditelj je po završetku ugovorenih radova, ovršeniku ispostavio utuženi račun br. 14/MG/1 od 5. veljače 2024., po kojem ukupna vrijednost izvedenih radova iznosi 17.985,00 eura, pa je dakle ostao otvoren iznos od 8.992,50 eura, koji ovrhovoditelj sukladno navedenom ugovoru-ponudi, br. 2023 – 092 od 20. lipnja 2024., treba kompenzirati sa proizvodima iz asortimana ovršenika, a što ovrhovoditelj do sada nije u cijelosti učinio, odnosno ovrhovoditelj je, na ime kompenzacije, do sada od ovršenika preuzeo robe u vrijednosti od samo 965,25 eura. Smatra da je neosnovano utuženo potraživanje obzirom da ovrhovoditelj nije izvršio obvezu koju je preuzeo temeljem ugovora-ponudi, br. 2023 – 092 od 20. lipnja 2024., odnosno nije na ime kompenzacije preuzeo robu iz asortimana ovršenika. Konačno, ovršenik ističe da ovrhovoditelj, unatoč višestrukim pozivima od strane ovršenika, do sada još uvijek nije otklonio uočene nedostatke na radovima koje je izvodio sukladno Ugovoru-ponudi br. 2023-092 od 20. lipnja 2024., a što dodatno ide u prilog neosnovanosti njegovog prijedloga za ovrhu.

3. Javni bilježnik Biserke Čmrlec-Kišić je javnobilježnički predmet dostavio Općinskom sudu u Varaždinu koji se rješenjem broj Povrv-261/2024-3 od 15. rujna 2025. oglasio stvarno nenadležnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari te je spis nakon pravomoćnosti rješenja dostavljen ovome sudu dana 7. studenog 2025.

4. Povodom prigovora protiv rješenja o ovrsi, ovaj sud je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Biserke Čmrlec-Kišić iz Varaždina, br. UPP/OS-Ovrv-884/2024 od 3. listopada 2024. stavio izvan snage rješenjem broj Povrv-217/2025-3 od 12. studenog 2025. te je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. U podnesku od 10. prosinca 2025. tužitelj obrazlaže pravnu osnovanost i visinu utuženog iznosa iz rješenja o ovrsi. Ističe da je nejasno po kojoj bi osnovi tuženik imao potraživanje od tužitelja, kada je tužitelj bio taj koji je obavljao radove za tuženika i za obavljene radove mu uredno izdao račun broj 14/MG/1 5. veljače 2024 i istoga dana dostavio putem e-maila, te je na temelju istoga tuženik 26. veljače 2024. uplatio tužitelju iznos od 3.422,50 eura. Predmetna uplata je nesporna s obzirom da se na istu poziva i tuženik u svom prigovoru. S druge pak strane, tuženik tužitelju nikada nije isporučio nikakvu robu niti mu izdao bilo kakav račun da bi imao otvoreno potraživanje prema tužitelju kao što to neosnovano tvrdi u svom prigovoru.

Nesporno je da je tužitelj tuženiku 20. lipnja 2023. dao ponudu broj 2023-092 za izradu, dobavu i montažu više komada nadstrešnica za ukupan iznos od 11.140,00 eura. Obim radova je nakon toga povećan, te je tužitelj naposljetku izveo radove u ukupnoj

vrijednosti od 17.985,00 eura. Točno je da je u ponudi bilo navedeno da su uvjeti plaćanja 50% avans, a 50% kompenzacija.

Ističe da je bio spreman kompenzirati 50% iznosa od ukupne vrijednosti izvedenih radova za tuženika i da je tuženiku slao upite za robu, no da su komercijalni uvjeti koje je tuženik nudio tužitelju konstantno bili puno nepovoljniji od uvjeta koje je tužitelj dobivao od ostalih ponuđača za istu vrstu robe. Čak štoviše, tužitelju robu nije nudio izravno tuženik, nego društvo MDV Plus d.o.o., Varaždin, Optujska ulica 157, OIB 71589538381. Dakle, uz činjenicu da je nudio izrazito nepovoljne uvjete suradnje i kompenzacije, tuženik je tužitelju nudio i kompenzaciju putem drugog trgovačkog društva s kojim tužitelj uopće nije bio u poslovnom odnosu.

Tužitelj je o tome obavijestio tuženika 26. veljače 2024. putem e-maila u kojem ga obavještava da nije u mogućnosti prihvatiti kompenzaciju zbog nepovoljnih komercijalnih uvjeta. Unatoč konstantnim nepovoljnim komercijalnim uvjetima koje je dobivao od tuženika, tužitelj je i dalje imao želju i namjeru zatvoriti svoje potraživanje od tuženika putem kompenzacije. Pa je tako 10. svibnja 2024. putem e-maila tuženiku uputio upit za isporuku 300 m² opločnika. Tuženik je tužitelju 20. svibnja 2024. poslao ponudu društva MDV plus d.o.o. s cijenom koja je bila čak 26% skuplja od cijene koju je tužitelj dobio od drugog ponuđača za istu vrstu i količinu opločnika. Tužitelj je o tome obavijestio tuženika putem e-maila 21. svibnja 2024., uz poziv na korektnu suradnju i cijene s obzirom da je i on tuženiku prilikom dogovaranja radova na izradi nadstrešnica dao korektnu cijenu, tj. cijenu koja je tada bila niža od cijena konkurentskih izvođača. Tuženik niti nakon toga nije promijenio svoj odnos prema tužitelju, nego je i dalje inzistirao na znatno nepovoljnijim uvjetima kompenzacije od onih koje je tužitelj mogao ostvariti kod svojih drugih dobavljača. S tim u vezi, tužitelj je 27. svibnja 2024. putem e-maila obavijestio direktora tuženika da traži isplatu preostalog iznosa po izdanom računu za obavljene radove, te da ne želi kompenzaciju zbog nezadovoljstva ponuđenim komercijalnim uvjetima (cijenom i ponudom robe).

Nakon toga tuženik više uopće nije bio spreman na kompenzaciju, a kada je tužitelj telefonskim putem tražio kakve ponude, bilo mu je rečeno da se na temelju naloga izdanog od strane direktora tuženika, s tužiteljem ne može provesti kompenzacija.

Nastavno na provedenu kompenzaciju za iznos od 965,25 eura koju tuženik spominje u svom prigovoru, tužitelj ističe da ista nije bila provedena između tužitelja i tuženika, nego između tužitelja i trgovačkog društva MDV Plus d.o.o., Varaždin. Slijedom navedenog, nesporno je da tužiteljevo potraživanje prema tuženiku po osnovi obavljenih radova i izdanog računa broj 14/MG/1 od dana 5. veljače 2024. i dalje iznosi 8.992,50 eura, a koji iznos u cijelosti odgovara utuženom iznosu.

Tužitelj nadalje ističe kako su u cijelosti neosnovani, paušalni i ničime dokazani navodi iz prigovora da tužitelj navodno još uvijek nije otklonio nedostatke na radovima koje je izvodio za tuženika na temelju ponude. Tuženik na tu okolnost čak predlaže i provedbu građevinskog vještačenja, a čemu se tužitelj izričito protivi. Tužitelj ističe kako na izvedenim radovima nema nikakvih nedostataka, a to potvrđuje i e-mail nadzornog inženjera, gospodina Mladena Kobala iz društva ARHIA d.o.o., od dana 24. svibnja 2024. godine poslan i tuženiku i tužitelju, a koji u naravi predstavlja zapisnik o izvedenim bravarskim radovima. predmetnim zapisnikom konstatirano je da su izvedeni svi bravarski radovi i u istome nisu navedeni nikakvi nedostaci na koje se u prigovoru poziva tuženik.

6. Na pripremnom ročištu održanom 6. ožujka 2026. punomoćnik tuženika naveo je da ne osporava postojanje dugovanja i visinu duga no tuženik je to dugovanje knjižio na kontu kompenzacije, a ne potraživanja dobavljača time da nije sporno da tuženik

tužitelju utuženi iznos nije platio ali smatra kako nije niti bio dužan isti platiti u novcu već namiriti potraživanje u kompenzaciji. Dakle, nije sporno postojanje potraživanje tužitelja, ali je sporno na koji način tužitelj ima pravo namiriti svoje potraživanje. Punomoćnik tužitelja naveo je kako je i nakon utuženja pokušao naplatiti svoje potraživanje kompenzacijom ali je od djelatnika tuženika prilikom kontakta i pokušaja naručivanja robe rečeno da je g. Malogorski zabranio kompenzaciju i da ista nije moguća.

7. Među strankama je sporno na koji način tužitelj ima pravo namiriti svoje utuženo potraživanje te je li mu to omogućeno te je li tužbeni zahtjev osnovan.

8. U tijeku postupka sud je izvršio uvid cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu te je saslušao direktora tužitelja Dinu Camatta i prokurista tuženika Vladimira Malogorskog.

9. Cijeneći provedene dokaze na način propisan čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 84/0, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22 u nastavku ZPP), na temelju svakog pojedinog provedenog dokaza, svih dokaza zajedno, na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na namirenje utužene tražbine isplatom te da je tužbeni zahtjev osnovan.

10. Uvidom u Ponudu br. 2023- 092 od 20. lipnja 2023. čijim je prihvatom sklopljen ugovor o djelu sud je utvrdio da se tužitelj obvezao tuženiku izraditi, dobiti i montirati nadstrešnice za ukupnu cijenu od 11.400,00 eura. Među strankama nije sporno da je obim radova naknadno povećan te da je tužitelj naposljetku izveo radove u ukupnom iznosu od 17.985,00 eura. Do trenutka podnošenja prijedloga za ovrhu tuženik je tužitelju platio ukupan iznos od 8.992,50 eura, dok preostali iznos od 8.992,50 eura nije plaćen obzirom je među strankama dogovoreno plaćanje na način da se 50% cijene plati avansno, a 50% cijene kompenzacijama.

11. Među strankama nije sporno, a što proizlazi i iz iskaza prokuriste tuženika, da u trenutku prihvata ponude broj 2023 – 092 nije postojalo dugovanje tužitelja prema tuženiku, odnosno nije postojala protutražbina tuženika prema tužitelju.

12. U smislu odredbe članka 195. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO-a) dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika, ako obje tražbine glase na novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele.

13. Dakle, kod prijeboja/kompenzacije međusobne tražbine dviju osoba prestaju obračunavanjem. Tražbine koje se prebijaju/kompenziraju, nastaju iz najmanje dva obveznopravnog odnosa i nužno je da je dužnik iz jednog obveznopravnog odnosa u drugom odnosu vjerovnik svoga vjerovnika iz prvog obveznopravnog odnosa, pa strane tih odnosa svoje tražbine mogu prebijati/kompenzirati.

14. Pretpostavke za građanskopravni prijeboj su:

- uzajamnost - uzajamne su one tražbine koje postoje između istih osoba – o soba koja izjavom obavlja prijeboj mora istovremeno biti i vjerovnik i dužnik druge osobe koja je sudionik prijeboja.

- istorodnost (istovrsnost) – tražbine su istorodne ako glase na novac ili druge zamjenjive stvari istog roda i iste kakvoće, tako se mogu prebijati novac s novcem, roba (iz asortimana jedne strane) s robom (iz asortimana druge strane), ali ne i novac s robom
- dospelost – obje tražbine koje su predmet prijeboja moraju biti dospjele u trenutku davanja izjave o prijeboju. Ako u trenutku davanja izjave o prijeboju nisu dospjele obje tražbine, nisu ostvarene pretpostavke za prijeboj pa izjava o prijeboju neće proizvesti pravne učinke
- utuživost – uzajamne tražbine moraju biti takve da se mogu ostvariti i prisilnim (sudskim) putem.

15. Dakle, stranke mogu ugovoriti kompenzaciju/prijeboj, ali prijeboj s tražbinom koja postoji i koja je dospjela. Prijeboj s tražbinom koja još nije niti nastala nije moguć, jer tražbine koja bi se trebala staviti u prijeboj nema, te je protivan prisilnom propisu iz članka 195. ZOO.

16. Člankom 322. ZOO propisano je da ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. U smislu odredbe članka 324. ZOO ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

17. Na temelju iznesenog sud zaključuje da je ugovorna odredba kojom je između stranaka ugovoreno podmirenje naknade za izvedene radove kompenzacijom, u trenutku kada uopće nije postojalo bilo kakvo dugovanje tužitelja prema tuženiku, odnosno u trenutku kada nije postojala protutražbina tuženika, ništetna.

18. Sud smatra da ugovor sklopljen između parničnih stranaka može opstati i bez te – ništetne odredbe obzirom je tužitelj u cijelosti ispunio svoju ugovornu obvezu, a ništetne odredba odnosi se samo na način isplate cijene. Obzirom je sud utvrdio da je odredba o plaćanju 50% iznosa naknade kompenzacijom ništetna te obzirom među strankama nije sporno da je tuženik u cijelosti izveo radove u vrijednosti 17.985,00 eura, a tuženik mu je do sada platio samo iznos od 8.992,50 eura sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan pa je primjenom odredbe čl. 590. ZOO tužbeni zahtjev valjalo usvojiti, te održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika u smislu čl. 451. st. 3. ZPP-a, kao pod točkom I. izreke presude.

19. Sud je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi održao na snazi i za ovršni trošak u iznosu od 304,91 euro budući tužitelju pripada pravo na navedeni trošak temeljem čl. 154 st.1. i čl. 155. ZPP-a, a koji trošak se odnosi na trošak sastava prijedloga za ovrhu s pripadajućim PDV-om u ukupnom iznosu od 250,00 eura te javnobilježničke nagrade u ukupnom iznosu od u iznosu od 54,91 eura.

20. U odnosu na tvrdnje tuženika da tužitelj unatoč višestrukim pozivima od strane tuženika do sada još uvijek nije otklonio uočene nedostatke na radovima koje je izvodio prema Ugovoru – ponudi br. 2023-092, valja reći da je tuženik do zaključenja prethodnog postupka samo paušalno naveo da tužitelj unatoč višestrukim pozivima od strane tuženika do sada još nije otklonio uočene nedostatke, ali nije specificirao o kojim se nedostacima točno radi niti je dostavio sudu dokaze da je o nađenim nedostacima

bez odgađanja obavijestio tužitelja kao izvođača. Jedini dokaz koji je tuženik predložio provesti u tom smislu je građevinsko vještačenje na okolnost nedostataka na izvedenim radovima, no da bi sud odredio takvo vještačenje potrebno je prethodno utvrditi je li tuženik kao naručitelj ispunio svoju dužnost iz članka 604. ZOO odnosno je li pregledao izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari bilo moguće i je li o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača. Tuženik do zaključenja prethodnog postupka nije sudu predložio niti dostavio niti jedan dokaz temeljem kojeg bi sud mogao utvrditi da su nađeni nedostaci na djelu koje je izvršio tužitelj te da je tuženik kao naručitelj o tim nedostacima bez odgađanja obavijestio tužitelja kao izvođača. Dapače, punomoćnik tuženika je na pripremnom ročištu izričito naveo da tuženik ne osporava postojanje dugovanja i visinu duga time da nije sporno da tuženik tužitelju nije platio utuženi iznos upravo iz razloga jer smatra da nije dužan platiti u novcu, već namiriti potraživanje kompenzacijama.

21. Nadalje, iz iskaza prokuriste tuženika proizlazi da niti on niti tuženik nisu tužitelja obavijestili o nedostacima izvršenog djela već smatra da je o nedostacima tužitelja obavijestio i bio dužan obavijestiti nadzorni organ kojeg je za to tuženik i platio. Tuženik sudu nije dostavio dokaz da bi nadzorni organ obavijestio tužitelja o postojanju nedostataka na izvedenim radovima i da bi to učinio u rokovima iz članka 604. i 605. ZOO. Dapače, prokurist tuženika je tek na ročištu glavne rasprave održanom 15. travnja 2026. naveo da je tek jučer doznao da je bilo nedostataka te je s dokumenta koji mu je dostavio nadzorni organ pročitao čitav niz nedostataka. Tuženik taj dokument nije predao u spis do zaključenja prethodnog postupka, iako je, da su nedostaci na radovima koje je izvodio tužitelj zaista postojali i da postoje i danas, taj dokument mogao dostaviti do zaključenja prethodnog postupka, te ne postoji razlog zbog kojeg tuženik, bez svoje krivnje, taj dokument nije dostavio u spis do zaključenja prethodnog postupka. Osim toga, sud prihvaća argumentaciju punomoćnika tužitelja da prigovor na nedostatke izvedenih radova nikada prije pokretanja ovog postupka nije istaknut tužitelju, a obzirom je to u skladu s dokumentacijom koja se nalazi u spisu.

22. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi članka 155. ZPP budući je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, pa je sud tuženika obvezao da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 750,00 eura, a koji trošak se odnosi na zastupanje tužitelja po punomoćniku – odvjetniku i to za trošak sastava podneska od 10. prosinca 2025. u iznosu od 250,00 eura, trošak pristupa na pripremno ročište održano dana 6. ožujka 2026. u iznosu od 250,00 eura te trošak pristupa na ročište glavne rasprave održano 15. travnja 2026. u iznosu od 250,00 eura (svi iznosi su obračunati sa PDV-om), a koji trošak je odmjerjen u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

23. O trošku ovršnog postupka sud je odlučio u dijelu u kojem je odlučivao o platnom nalogu.

24. Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Varaždinu 29. svibnja 2026.

S U D A C

Iris Hatvalić-Nemec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojemu je presuda objavljena, putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Rok za podnošenje žalbe za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude teče od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena, dok za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku Alen Švenda
2. tuženiku po punomoćniku Marku Hreljcu

Broj zapisa: **9-30888-c0d8f**

Kontrolni broj: **02adb-3d222-09e40**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IRIS HATVALIĆ-NEMEC, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.